

Тазкия 176-дарс. Аллоҳ мутакаббирларни суймас

ТАЗКИЯ
176-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

20:00 / 12.03.2022 3167

Имом Заҳабий ва бошқа уламолар кибрнинг гуноҳи кабира эканини таъкидлаганлар.

Аллоҳ таоло Бақара сурасида шундай марҳамат қилади:

نَمَنَّاكَ وَرَبَّكَ تَسَاءَوْا بِأَسْيَلِبِ الْإِلٰهِ أَوْ دَجَسَفَ مَدَّالْ أَوْ دُجَسَا ؕ ءَكَلَّ الْمَلَلِ أَنْ لُقِّ دِإِو
نَيْرِفَ الْكُلِّ

«Эсла, фаришталарга: «Одамга сажда қилинглар!» дедик, бас, сажда қилдилар, фақат иблисгина бош тортди, мутакаббирлик қилди ва кофирлардан бўлди» (34-оят).

Қаранг! Мутакаббирлик иблисни куфрга ва Аллоҳ таолонинг лаънатига олиб борди.

Аллоҳ таоло Наҳл сурасида марҳамат қилади:

مَرَجَ أَنْ يُرَبِّكَ تَسْمُ مُمْهُوَّ ءَرَكُنُّ مُمْهُبُؤْلُقِ ءَرَخَ الْبَابِ نُونُ مُمْؤِيَّ الْ نِي دِّلَافُ دِحْ أَوْ ءَلِ مُمْكُءَلِ
نَيْرِفَ الْكُلِّ بَحْيِ الْ ءَلِ نُونُ لُغِيَّ أَمْ وَ نُونُ سُنِّيَّ أَمْ مُمْلُغِيَّ ءَلَلِ نَأْ

«Илоҳингиз ягона Илоҳдир. Охиратга иймон келтирмайдиганларнинг қалблари инкор қилувчидир, ўзлари эса мутакаббирдирлар. Ҳеч шубҳасиз, Аллоҳ нимани сир тутаётганларини ҳам, нимани ошкор қилаётганларини

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида иймони бор одам дўзахга кирмайди. Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида кибри бор одам жаннатга кирмайди», дедилар».

يَفَنَّاكَ نَمَّهَ النَّجَالُ الْخَدِيَّيَ «: لَأَقَمَّ لَسَوَّهَ يَلَعُ هَلْ لِيَّ صَيَّبَنَّ لِنَعْنَعُ وَ
هُلَّغَنَّا وَ أَنْ سَحَّ هُبَّوْثَ نُوْكَيَّيَ نَأْبَحُيَّيَ لَجْرَلَانِيَّ لُجْرَلَأَق. «رُبَّكَ نَمَّهَ رَدُّ لَأَقْ ثَمَّ هَبَّ لَق
أَمْهَ أَوْر. «سَأَنَّ لَأَطْمَعُ وَ قَحَّ لَأَرْطَبُ رُبَّكَ لِيَّ لَأَمَّ لَأَبْحُيَّيَ لِيَّ مَجَّ هَلْ لِيَّ إِيَّ: لَأَق. أَنْ سَحَّ
يَذُمَّرَّتْ لَأَوْ مَلْسُمُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбида зарра оғирлигида кибри бор киши жаннатга кирмайди»,
дедилар».

«Киши кийими гўзал бўлишини, пойабзали гўзал бўлишини ёқтиради-ку?»
деди бир одам.

«Албатта, Аллоҳ гўзалдир ва гўзалликни севади. Кибр ҳақни инкор қилиш
ва одамларни ҳақир санашдир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

«: لَأَقَمَّ لَسَوَّهَ يَلَعُ هَلْ لِيَّ صَيَّبَنَّ لِنَعْنَعُ ، هُنَّ عُهُلْ لِيَّ ضَرَّهَ رِيَّيَ بَأَنَّ ع
بَادَعُ مَهَلَّو ، مَهَيَّيَّيَ لِرُطْنِيَّيَ أَلَو ، مَهَيَّيَّيَ كَزِيَّيَ أَلَو ، مَهَيَّيَّيَ قَوْلِ مَوِيَّيَ هَلْ لِيَّ مَهَيَّيَّيَ كُيَّيَ أَلْ هَلْ لِيَّ
مَلْسُمُ هَ أَوْر. «رُبَّكَ تَسْمُ لِيَّ لَأَعُ وَ ، بَأَدَّكَ لِكَلِّ مَوِيَّيَ نَأَزُّ خِيَّيَ ش: مَلِّيَّ أ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Қиёмат куни уч тоифага Аллоҳ гапирмайди, уларни покламайди ва уларга
назар ҳам солмайди. Уларга аламли азоб бўлади: зинокор чол, каззоб
подшоҳ ва мутакаббир камбағал».

هُلَّ لِيَّ صَيَّبَنَّ لِنَعْنَعُ ، هُنَّ عُهُلْ لِيَّ ضَرَّهَ رِيَّيَ بَأَنَّ ع ، هُنَّ عُهُلْ لِيَّ
لَأَجْرَلِ رُوْصِيَّيَ فِرَّذَلِ لَأَثَمَ أَلَمَّ مَوِيَّيَ نَأَزُّرَّتْ لِمَلِّ رَشْحِيَّيَ «: لَأَقَمَّ لَسَوَّهَ يَلَعُ

مُهْوَلَعَاتٍ سَلُّوْبِ مَسِيْمَسِيْمَنَ جِي فِنِجَسِ لِي نُوْقَاسِيْفِي نَاكَمَلِكُنْمُ لِدَلَا مُهَاشِعِي
يَذِمُّرَّتْ لَاهَاوَر. «لَبَّخْلَاةَ نِي طِرَانِ لَلْهَلْهَلْ رَا صُعُ نَمَ نُوْقَسِي رَايِنَا لِرَانِ

Амр ибн Шуъайбдан, у отасидан, у бобосидан розияллоҳу анҳум ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мутакаббирлар қиёмат куни кичик қизил чумоличаларга ўхшаган кишилар суратида ҳашр қилинадилар. Уларни ҳар макондан хорлик қоплаб олган бўлади. Бас, уларни жаҳаннамдаги Буулиса номли қамоққа ҳайдаб борилади. Уларнинг устида оловларнинг олови бўлади. Улар аҳли дўзахнинг йиринги – тийнатул хабол ила суғорилади», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди